

Peter of Trabibus, Commentary on the Sentences (Florence, Bibl. Naz. D. 359)

Transcribed by Tuomas Vaura¹

Abbreviations

add.	addidit
del.	delevit
fol.	folium
marg.	margine
om.	omittit
[...]	additio
<...>	additio editoris
(?)	lectura incerta

Liber 2, distinctio 31, quaestio 1. (fol. 36rb)

Utrum in homine sensitiva sit a generante?

Primo ergo quaeritur, utrum in homine sensitiva sit a generante?
Et quod sic videtur, quia Philosophus, XVI *De animalibus*,² dicit embryo
<36va>
prius est animal quam homo. Sed non potest esse animal nisi per sensum, qui solus
facit esse animal.

Item, II *De anima*,³ dicit, quod prima mutatio sensitivi
est a generante. Sed prima mutatio est eius productio, ergo etc.

Contra, unius animati una est anima. Sed si per aliam animam homo esset sensitivus,
et per animam rationalem esset intellectivus, ita essent duae
animae, quod est condemnatus in libro *De ecclesiasticis dogmatibus*.⁴ Ergo, si non sunt
duae, ergo est solum una, et illa est per creationem, ergo non est per generationem.

Respondeo, dicendum, quod quidam dicunt, quod in homine sicut in aliis est, quia in
semine sunt quidam calores naturales, qui sunt anima in potentia, et educitur
virtute corporum celestium ad actum in corpore matris,
sicut dicunt Philosophum dicere, XVI *De animalibus*,⁵ qui dicit non simul animal

¹ The transcriber would like to acknowledge the funding from the European Research Council for the research project *Rationality in Perception: Transformations of Mind and Cognition 1250-1550* under the grant agreement n. 637747. I would like to thank Annemieke Verboon, who has helped me to improve the transcription. The line division of the transcription follows the line division of the manuscript.

The transcription may be cited as follows:

Peter of Trabibus, *Lectura lib. 2, d. 31, q. 1*, Tuomas Vaura (ed.), Rationality in Perception: Transformations of Mind and Cognition 1250-1550 -project. URL = <<https://blogs.helsinki.fi/rationality-in-perception/texts/>>. 2019.

² Aristoteles, *De generatione animalium* V.1, 778b.(?)

³ Aristoteles, *De anima* II.5, 417b.

⁴ Gennadius Massiliensis, *De ecclesiasticis dogmatibus* cap. 15.

⁵ Aristoteles, *De generatione animalium* V.1, 778b.(?)

et homo, et animal et equus, sed prius animal quam homo, et animal quam equus.

Item, ibidem

dicit, quod sensitiva non est ab extrinseco, sed intellectus solum.

Ratione etiam moventur propter univocationem hominis et aliorum alium
in animali.

Sed contra positionem istam est illud concilium 118 episcoporum, ubi
dicitur, non duas animas in homine dicimus, sed unam tantum qua corpus
animatur et sua societate vivificat et se ipsum sua ratione
disponit.

Item, si tu dicas, quod ex illis duabus fit una, hoc
non iure posse stare, quia aut contingeret, quod ex duobus entibus completis
fieret unum. Aut si unum est incompletum, puta sensitivum,
et quasi materialis, et altera formalis, tunc oportet, quod cum quaelibet
forma communicat actum suum materiae sua, quod sensitiva sit intelligens
et volens, quod falsum est.

Alii vero dicunt, quod anima humana est quod
dat subpositum substantiae spiritualis, comprehendens in se plures formas,
sicut dicit Avicenna, propter quarum formalium partium unionem in
unum vinculum impediuntur ad invicem. quod quidem subpositum
exit in esse per creationem, cuius subpositi aliquae formales partes
sunt sensitiva, per quam sensificat corpus, et alia est pars intellectiva,
per quam intelligit. Hoc est sententia VIII Augustinus, *Contra epistulam fundamenti*. Ergo ex
quo generale concilium dampnat, et ratio moⁿstrat, dicendum est, quod in
homine non est sensitiva a generante, sed a creante.

Ad primum argumentum,

dicendum, quod si illud est verum, quod illud, quod est ibi loco alicuius pulsus, sit
anima sensitiva, quod corruptitur adveniente intellectiva, quia
ea, quae sunt ad finem, cessant habito fine, et praecipue cum illa
fuerit valde imperfecta.

Vel dicendum aliter, quod totum illud fit ab
anima matris, cum illud tale ad hoc sit coniunctum cum corpore matris.⁶

Ad secundum, dicendum, quod ibi vocatur generans large pro quocumque
educente aliquid de potentia ad actum. Si autem ipse intellexit aliter, non
est recipiendus in ista parte.

⁶ Add. in marg. *Exemplum patet in lapide impulso sensum.*